

Дудник Н. С., Ярина Ю. А., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Єршов Є. К., старший викладач

МОНІТОРИНГОВА МІСІЯ ООН З ВИВЧЕННЯ СИТУАЦІЇ З ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Одним з найбільш важливих підтверджень визнання авторитету і ролі нашої держави на міжнародній арені, послідовності та неупередженості її зовнішньої політики, відданості принципам демократії та верховенства права стало обрання України до складу непостійних членів Ради Безпеки ООН. Україна є активним учасником діяльності органів системи ООН, які діють у сфері прав людини [2, с. 123]. На сучасному етапі розвитку нашої країни, внаслідок кризової ситуації, що склалася на сході України важливим стало питання про захист прав людини і громадянина, які порушуються внаслідок насильства, вбивств та поранень серед цивільних осіб. Саме тому у березні 2014 року Управління Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини розпочало в Україні моніторингову Місію з оцінки та звітування щодо ситуації з правами людини [3].

Основне завдання Місії – це вивчення ситуації із забезпеченням прав людини на місцях, зокрема у Криму і на Сході України, а також підготовка відповідних звітів в Управління комісара ООН з прав людини. У доповідях Місії йдеться про те, як здійснюються права і свободи людини в Україні в сучасних умовах, зокрема, право на мирні зібрання, асоціації, висловлення думки, віросповідання, а також економічні, соціальні та культурні права. Поряд з позитивними оцінками, висловлюється й певна стурбованість. Складнощі існують сьогодні для українців з в'їздом-виїздом до окупованого Криму, реалізацією ряду економічних та соціальних прав у зв'язку з різким погіршенням економічної ситуації, спричиненою агресією РФ.

Констатуємо законне право Уряду України на відновлення законності та правопорядку на захоплених бойовиками територіях, Місія зазначає, що пошук тривалого мирного рішення є найбільш ефективним шляхом для збереження життя людей та недопущення погіршення гуманітарної ситуації.

Конфлікт, що виник в Україні має затяжний характер, що породжує негативні наслідки для цивільного населення. Верховний комісар ООН з прав людини Зеїд Ра'ад Аль-Хуссейн 8 жовтня 2014 року у Женеві заявив, що незважаючи на перемир'я протягом останнього місяця на сході України, затяжна криза призводить до подальших втрат, більше п'яти мільйонів жителів у районах, що безпосередньо постраждали від насильства,

позбавлені можливості реалізовувати фундаментальні права людини. Через бойові дії майже 40 тисяч малих і середніх підприємств у Донецькій і Луганській областях вимушені припинили діяльність, в результаті чого тисячі залишилися без доходу. Верховний комісар ООН підкреслив, що всі порушення Міжнародного Білля про права людини і міжнародного гуманітарного права повинні розслідуватися, а винні - бути притягнутими до кримінальної відповідальності, це включає не вибірковий обстріл цивільних осіб, вбивства, звинувачення в сексуальному насильстві, незаконне вилучення майна і жорстоке поводження з затриманими. Глибоке занепокоєння викликає відсутність верховенства права в районах, що контролюються озброєними групами [1]. Моніторингова Місія ООН з прав людини в Україні серед іншого зазначає численні порушення права на здоров'я. Державні витрати в сфері охорони здоров'я знизилися на 5 %, в порівнянні з бюджетними асигнуваннями в 2013 році. З погіршенням стану безпеки погіршується доступ до стаціонарної медичної допомоги та її якості. Підвищена увага неупереджених експертів ООН до ситуації з правами людини на окупованій території Автономної Республіки Крим та на Сході України сприятиме подоланню у вказаних регіонах системних порушень прав людини. Один з висновків Доповіді Місії полягає у тому, що корінні причини нинішньої кризи в Україні пов'язані з систематичними та структурними обмеженнями основних прав людини, слабкістю правоохоронних установ та широко розповсюдженою корупцією. При цьому не відображено основної причини кризи – ворожих та агресивних дій Російської Федерації на сході України. Для того, щоб покращити стан захисту прав людини в нашій країні, Уряд України подовжив мандат Місії ООН з прав людини на новий тримісячний період до 15 грудня 2014 р.

Отже, Моніторингова Місія ООН з прав людини працює в Україні з 15 березня 2014 року по запрошенню Уряду України. Місія займається дослідженням питань щодо порушень прав людини, зокрема право на життя та здоров'я. Місія ООН, може відіграти важливу роль та забезпечити неупереджену та авторитетну оцінку стану прав людини, зробити внесок у встановлення фактів порушення прав людини та знайти шлях за допомогою якого можливе забезпечення основних прав та свобод людини та громадянина.

Література

1. Організація Об'єднаних Націй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/information-centre/news/1870>
2. Міжнародне право: Основні галузі: Підручник / В. Г. Буткевич (ред.). – К.: Либідь, 2004. – 814 с

3. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду від 26.06.1945 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_010

УДК 341.226(043.2)

Жаб'як А. А., Юрченко А. О., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Боярська З. І., к.і.н., доцент

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Дуже актуальною проблемою протягом всієї історії існування міжнародного космічного права було питання відповідальності суб'єктів космічної діяльності. Ця проблема набула особливої актуальності на сьогоdnішньому етапі розвитку космічного права, адже в останні десятиліття дуже активного розвитку зазнала космічна техніка, розширилось коло суб'єктів які беруть участь в космічних відносинах, поряд з державами активними учасниками космічних відносин стали неурядові організації, діяльність яких зачіпає інтереси багатьох держав планети.

Проблема відповідальності в міжнародному праві безпосередньо пов'язана з функціонуванням міжнародного права, зміцненням міжнародного миру і правопорядку. Відповідальність є одним з найдавніших інститутів міжнародного права, проте правові норми цього інституту не кодифіковані незважаючи на його постійне застосування. Зазвичай він ґрунтується на застосуванні звичаєвих норм, що склалися на базі прецедентів і судових рішень.

З 1956 року кодифікація даних норм проводиться за доручення Генеральної Асамблеї ООН Комісією міжнародного права. Уже розглянуто і прийнято в попередньому порядку низку статей, у яких зважуються ряд питань щодо виникнення міжнародної відповідальності, її змісту, форм і обсягу реалізації міжнародної відповідальності та врегулювання суперечок.

Характер правопорушень та форми відповідальності у міжнародному праві мають характерні особливості які відрізняють їх від відповідальності у середині держави. Адже порушення норм міжнародного права, а також прав й інтересів інших держав не може виправдуватися посиланням на суверенітет, оскільки такі діяння є не здійсненням суверенітету, а зловживанням ним.

Міжнародно-правова відповідальність – це сукупність правових відносин, що виникають у зв'язку з правопорушенням, вчиненим якою-